

היא מעשה סאדיסטי, בעל אופי מיני מובהק, הוא מופיע תמיד

משתלבים היצרים הגזעניים ביצרים מיניים סמויים

על כך מעידה ההתקפה על דינה וידידה. כי דינה, שעלתה לפני שנה וחצי, ידעה כאשה מכובדת. היא עובדת כאחות מדופ-למת בבית-חולים, מפרנסת את שני ילדיה — שאביהם נפטר לפני שמונה שנים — בכבוד. היא יצאה עם אוראוד בגלוי, ושניהם לא ראו כל פסול בידודות זו. אחרי ההתנפלות, נפסקו היחסים ביניהם.

★ ★ ★

הבית אבקי-שריפה

נצרת הישנה נוקבים רבים בשמו של מנשה אחד, כמזרחי האלגיריים. אין הוא אלגירי, כי אם יליד ליטא, שעלה ארצה בגיל ארבע, שמו מנשה שפירא והוא עובד כנהג מע"צ, אחרי שהתיישב בנצרת למחרת כיבושה, לפני 14 שנה. לפי אותן שמועות, מרבית חבריה של איתה, "מחמתר אלגירית" עובדים אף הם במע"צ.

מנשה מכחיש בתוקף שהוא מנהיג "המח"ת תרת האלגירית", אך אינו מסתיר את דעותיו: "האנשים האלה, שבאים לכאן מאירופה, לא יודעים מה זה גוי ומה זה יהודי. בשבילם אין כמעט כל הבדל. לכן זה במידה מסוימת גם אשמת השלטונות. הם חייבים להבהיר לעולים החדשים מי הם בדיוק הערבים, ואיך יש להתייחס אליהם."

ראשי שתי הערים נועקו מיד להרגיע את הרוחות, הבטיחו — תחת לחץ של אנשים מתונים — לפרסם גילוי-דעת שיגנה את ההתנפלויות הגזעניות.

אולם כל עוד תהיה הדעה הרווחת בנצרת עילית כשיש להבהיר מי הם בדיוק הערבים ואיך יש להתייחס אליהם — תישאר העיר החדשה כחבית של אבק-שריפה בגליל — חבית המאימת להתפוצץ היום על רקע מיני-גזעי; ואשר אפשר יהיה לפוצץ אותה מחר על רקע של סיכסוך יתכן, כי זהו התירגום המעשי של פראודת גדולות כמו "יהוד הגליל" ו"יצי רת מישקל-נגדי לנצרת", שעמדו מאחורי הקמתה של נצרת עילית.

חמומי-המוח שבהם היו מוכנים לנקום את ניקמת בריחתם מאלגיריה בערביי נצרת, ללא כל סיבה נוספת. הסבירו להם, כי בישראל אין מלחמה פעילה בין ערבים וערבים, והם התאפקו. אולם כאשר ראו צעירים ערביים מבליים עם נשים עבריות, לא יכלו גם המתונים שבהם לשבת בשקט. הרוחניים הלא-מיניים התגברו עליהם. הנשים שבילו עם ערבים נראו להם כנשים הצרפתיות שבילו בימי הכיבוש הנאצי עם האויב. ממילא, נראה להם רק עונג אחד כמתאים להתנהגות זו — אותו עונש שנגזר על אותן צרפתיות בסוף המלחמה: גזירת שיער ראשן, לאות קלון.

בשתי הערים מהלכות אמינם, זה כמה שבועות, שמועות על פעולותיה של אותה "מחמתר אלגירית". מדובר על מארבים בלילה, במעלה הכביש לנצרת עילית, בהם התנפלו על צעירים ערביים שליוו את חברי-תיהם העבריות הביתה, אחרי בילוי. מדובר על אוהרות שניתנו לאותן נערות, לבל יראו שנית עם בני נצרת תחתית.

מיקרה אחר, שזכה לפרסום מרעיש, אירע באוטובוס אחד. נוסע ערבי צעיר ביקש מן הנהג שיפתח את הרדיו. הנהג לא השיב. בגמר הנסיעה התפתחה קטטה בין השניים, שכתוצאה ממנה איבד הנהג היהודי חמש שנים.

כל אלה, ספורים נצרתים רבים, באו ב"מתוכנן, כדי להסתיח את דעת תושבי העיר העילית מצרותיהם, ומכשולן המתכוננים, ש"תיכוננם הסתכם באוכלוסייה של עשרות אלפי איש — מהם מחצית מחוסרת-פרנסה. ההתפרצות לדירתה של דינה טיישרג היתה המרעשה ביותר, רק מפני שדינה פנתה למשטרה. לפניו סבלו נשים אחרות בנצרת עילית את החרפה הזאת — והציפו לשתוק.

הנשים שנפגעו לא היו דחקא אלגיריות. קנאי המוסר לא יצאו להגן על אוהותיהם, כי אם לאסור כל מגע עם ערבים, כאשר הם ערבים. מטרתם המוצהרת: להפסיק כל מגע חברתי בין שני העמים, אפילו כאשר אין בו שמץ של הפקרות מוסרית או של זנות.

לם מחוסר מקורות-פרנסה טבעיים ומבוי-סטים היטב, עמדה כל העיר על כרעי הרני-גולת מבחינה כלכלית.

נצרת עצמה, לעומת זאת, עברה שנים של שיגשוג. אלפים מבני העיר מצאו עבודה בערים העבריות, הצמאות לכוח-עבודה מקצועי או מקצועי-למחצה. נבנו בתים חדשים, נקנו מכוניות פרטיות, פה ושם נירכש מקלט טלבויה. אך עדיין נשארו בכיסו תושבים סכומים ניכרים שלא הוצאו. כי בנצרת מוגבלות מאד אפשרויות הבילוי. חזיון נפוץ היה, בשנים האחרונות, לראות קבוצות של צעירים ערביים, העולות לעת ערב לאוטובוס או למשאית. הם יצאו לכייף בחיפה.

★ ★ ★

השבאב עודה לבנות

שנה האחרונה חל שינוי כלשהו. במקום לנסוע לחיפה הרחוקה. החלו יותר ויותר מבני נצרת חושבים על נצרת עילית כעל מקום בילוי הכונה, כמובן, לגברים בלבד. שהרי נשי נצרת המשיכו לשבת בבית.

חיחה השבוע את דעתו נצרתו צעיר משכיל: "מבחינה חברתית, נצרת עילית היא השלמה לנצרת הישנה."

לא כך ראו את המצב תושבי נצרת עילית. בתחילה קיבלו רובם בעין טובה את ביקורי השבאב. הם הכניסו חיים — וכסף — לשכונת החדשות. אחדים אף ראו בכך מגע חיובי בין בני שני העמים. אלה אף נטו להעלים עין מן העובדה, שכמה נשים — שבעליהן התקשו בפרנסה — ניהלו בביתן בתי הארחה לצעירים הערביים. קרה פעם, שהמשטרה הפתיעה צעירים שהמתינו לתורם בחדר האורחים של משפחה בנצרת עילית. הבעל ואשתו נשבעו כי אלה הם ידידים שבאו לביקור נימוסי, והמשטרה יצאה כלעומת שנכנסה.

שינוי-היחס הראשון חל, לדברי אחד מן חתיקי העיר החדשה, כאשר ראינו שלא רק נשים מבוגרות עושות זאת — אלא שהבנות הולכות בעקבותיהן. צעירות, ש"הוריהן לא יכלו לספק להן דמי-כיס, ואשר היו צמאות לבילוי, החלו פוזלות לעבר הצעירים שעלו במכוניותיהם מהעיר ה"תחתית. מה עוד, שצעירים אלה היו ידועים כנדיבים ומוציאים כסף ביד רחבה, וכך, כדברי אותו צעיר משכיל, הפכה נצרת עילית השלמה חברתית לנצרת ה"עתיקה. כלומר: הצעירים הערביים, שחוקי המוסר הערבי לא איפשרו להם בילוי עם בנות ערביות, חיפשו בילוי זה בקרב ה"חברה העברית החופשית יותר.

תופעה פסיכולוגית מעניינת: גם כאשר סבלו מן האיסורים המוסריים של החברה הערבית, לא הצליחו הצעירים הערביים, ל

הקורבן

דינה טיישרג היהודיה, ששיעור ראשה, ליד ה"מצח, ננזו בגלל ידידותה לערבי מנצרת.

השיכונים החדשים של נצרת עילית רק עולים מאירופה. גרו שם, כמובן, פקידי הממשל החתיקים, אך העולים הם שקבעו את צביון העיר החדשה. דבר שצור להגביר את זרותה בנוף הערבי, ואת ההפרדה המוחלטת בינה לבין העיר התחתית.

היה זה דבר רצוי למתכנני העיר כי נצרת עילית נולדה כדי להפריד את ערביות האזור. מתכנניה ראו בה גורם בטחוני

בנות רות

רוב, להשתחרר בעצמם מתכתיבי המוסר הזה. רוב אלה שנהנו מחופשיותן של נשים או בחורות עבריות מנצרת עילית ראו בהן, בסתר לבם, נשים מופקרות או קלילות. דבר שדחף אחדים מהם לנפות לא פעם לסתם עוברות-אורח ברמזים מופקפים קים.

★ ★ ★

מארבים בלילה

המיפנה השני לא חל בפתאומיות, ה"כי אם התגבש בהדרגה, משך החדושים האחרונים. עמדו במרכזו צעירים בני העליה האחרונה מאלגיריה, שבאו דרך צרפת. הם עזבו את בתיהם תוך מלחמת-הדמים בין אירופים לערבים, ראו בערביי נצרת חלק בלתי-נפרד של אותו עם ערבי היושב באלגיריה.

שירכב על נצרת הערבית, ועל כן נכללה כולה במסגרת פעולתו של משרד הבטחון. במקום ראש עיר יש בה נציג של משרד הבטחון. כדי לפרנס את העולים החדשים, שהיבאו ישר מן האוניות, הושקעו מיליונים רבים מתקציבי הפיתוח במיפעלי תעשייה, אשר לא היתה כל סיבה כלכלית מדוע יוקמו דחקא בנצרת עילית ולא ברמת-גן או לוד, למשל. הדוגמה המסמלת כיום סוג זה של פיתוח היא מיפעל הטקסטיל הענקי של "ליי ממשתלות וסגר את שעריו מחוסר אמצעים.

גם כאשר העסיק המיפעל כמה מאות פועלים לא היה מצבם של תושבי נצרת עילית משגשג במיוחד. הסוכנות נמנעה איומם מלשלוח לשם מקריספד קשים, או

העיר התחתית: החברה החנוקה במורד